

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/112/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116206732
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1116206732.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Jany Richterovej, v spore žalobkyne: L. O., B.. XX.XX.XXXX, X. I. XX, XXX XX G., zast. JUDr. Zuzanou Nespalovou, advokátkou v Bratislave, Saratovská 6/D, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o určenie neplatnosti právnych úkonov a iné, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 8. februára 2022 č.k. 4C/38/2016-224 v znení opravného uznesenia rovnakého súdu zo dňa 13. mája 2022 č.k. 4C/38/2016-261 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdzuje. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie rozsudkom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá dňa 20.1.2011 medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 5.280 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.280 eur od 16.11.2016 do zaplata, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol, konanie v časti o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy uzavretej 20.1.2011 medzi žalobkyňou a žalovaným zastavil a napokon žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2/Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 26.05.2016, doplnenou podaním doručeným súdu dňa 14.07.2016 domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy a rozhodcovská zmluva uzavretá dňa 20.01.2011 medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné a tiež sa od žalovaného domáhala zaplata sumy 5.280 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 26.05.2016 (deň podania žaloby) do zaplata, ako aj náhrady trov konania. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 20.01.2011 uzavrela so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej tiež Zmluva), na základe ktorého jej žalovaný poskytol úver 2.700 eur. Celkovo mala v zmysle uvedenej Zmluvy za 12 mesiacov zaplatiť 5.040 eur, splátkami vo výške 420 eur mesačne od 18.02.2011. V ten istý deň podpísala žalobkyňa aj vlastnú zmenku, kde chýbal údaj o zmenkovej sume a dátum začiatku úročenia, čo doplnil následne žalovaný na základe Dohody o vyplnení zmenky, ktorá bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok k Zmluve o úvere. V rovnaký deň, t.j. 20.01.2011 podpísala aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (ďalej tiež Dohoda), na základe ktorej bol jej zamestnávateľ vyzvaný žalovaným jeho listom zo 14.02.2012, aby začal uskutočňovať zrážky zo mzdy vo výške 420 eur mesačne, čo aj urobil a v r. 2014 - 2016 jej vrazil celkovo sumu 7980 eur. Žalovaný s ohľadom na Rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú súčasne so Zmluvou o úvere dňa 20.01.2011 podal návrh na začatie konania na Stálom rozhodcovskom súde spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Rozhodcovský súd vydal dňa 13.12.2012 rozsudok, ktorým ju zaviazal na úhradu 5.705,46 eur spolu so zmenkovým úrokom 0,25% denne zo sumy 5.705,46 od 26.12.2011 do zaplata, zákonným úrokom 6% z uvedenej sumy od 30.01.2012 do zaplata a nahradenie trov

rozhodcovského konania, všetko v mesačných splátkach vo výške 400 eur. Podkladom pre vydanie uvedeného rozsudku bola vyššie uvedená zmenka.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že predmetný úver si bola nútená zobrať z osobných dôvodov na prefinancovanie predchádzajúceho úveru, čo vyplýva aj zo samotnej úverovej zmluvy, kde je uvedené číslo predchádzajúceho úveru. Zástupca žalovaného však vo formulári Zmluvy o úvere označil, že úver sa poskytuje na účel výkonu zamestnania, čím by došlo podľa v tom čase platnej úpravy k vylúčeniu jej ochrany ako spotrebiteľa. Túto skutočnosť nemala ako ovplyvniť a ani si neuvedomila, že zaškrtnutím tohto políčka bude Zmluva vyňatá z ochrany spotrebiteľa. Zároveň Zmluva neobsahuje ani uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov. Keďže nebola spôsobilá uhrádzať mesačné splátky, listom zo 14.02.2012 žalovaný predložil jej zamestnávateľovi Dohodu o zrážkach zo mzdy a požiadal o vykonávanie zrážok. Dohoda však neodkazovala na uzavretú Zmluvu o úvere, ale na zmenku. Do vydania predbežného opatrenia súdom č.k. 4C/38/2016 z 28.04.2016 bol jej zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky. Na základe Dohody má žalovaný možnosť takýmto spôsobom zasahovať do jej majetkovej sféry a to bez toho, aby mal na takéto konanie rozhodnutie súdu, čo je ale v rozpore so smernicou Rady 93/13EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Inštitút dohody o zrážkach umožňuje obísť súdnu kontrolu podmienok v spotrebiteľských zmluvách, čím odopiera dlžníkovi ochranu spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavovala samostatnú formulárovú zmluvu. Podľa dohody o vyplnení zmenky bol veriteľ oprávnený vyplniť zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia až v čase, keď sa dlžník dostane do omeškania s plnením dlhu. Z toho jasne vyplýva, že v čase podpísania Dohody o zrážkach zo mzdy nebola jasná výška pohľadávky, ktorá mala byť na základe tejto dohody uspokojená. Na to, aby mohla byť uvedená dohoda platne uzatvorená, v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nej nesmeli absentovať vymedzenie hlavného záväzku. Nejasnosť vo výške zabezpečenej pohľadávky spôsobuje neurčitosť Dohody o zrážkach zo mzdy a navyše dáva veriteľovi výhodu jednostranného určenia výšky pohľadávky, aj aké úroky a poplatky budú zrážané zo mzdy. V spojení so zmenkou spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení žalobkyne ako spotrebiteľa a žalovaného ako veriteľa, pričom jej obsah nebol individuálne dojednaný, lebo žalobkyňa nemala možnosť do obsahu zasahovať. Z uvedených dôvodov je neplatná.

Bez ohľadu na skutočnosť, že v Zmluve o úvere absentuje základný údaj, a to určenie ročnej percentuálnej miery nákladov, čo aj v prípade ak by bola platná, spôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v danom čase, čo by zakladalo jej právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia ako rozdielu poskytnutej sumy úveru 2.700 eur a strhnutej sumy 7.980 eur, žalobkyňa poukázala aj na to, že Zmluva je neplatná aj z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi. Podľa Zmluvy úver predstavoval sumu 2.700 eur, avšak v priebehu 12 mesiacov požadoval žalovaný vrátenie poskytnutej sumy úveru spolu s poplatkom 2.340 eur, čo predstavuje navyšenie o 86,6% za 12 mesiacov, pričom v r. 2011 bola priemerná úroková sadzba za poskytnutie spotrebiteľského úveru 6,59% ročne. Uvedená výška úrokov teda podstatne presiahla úrokovú mieru obvyklú v čase dojednania a preto odporuje dobrým mravom. Zmluva má aj ďalší nedostatok a neprijateľnú podmienku spôsobujúcu jej neplatnosť a to vo všeobecných obchodných podmienkach obsiahnutú dohodu o vyplňovacom práve k zmenke, keď podľa § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. zmenka nemôže byť poskytnutá na zabezpečenie spotrebiteľského úveru. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a predstavuje značnú nerovnováhu vo vzťahu dlžníka ako spotrebiteľa a veriteľa. Samotná zmenka neobsahovala v čase podpisu zmenkovú sumu ani dátum začatia úročenia zmenkovej sumy. Z údajov na zmenke vyplýva, že zmenková suma má byť uhradená spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne, čo predstavuje úrok vo výške 91,25% ročne, čo je absolútne neprimeraná a dobrým mravom odporujúca výška. Absolútna neplatnosť Zmluvy o úvere nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ale neplatnosť dohody o vyplnení zmenky znamená neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi pohľadávkou a zmenkou, ktorá ju mala zabezpečovať. Ak je absolútne neplatná úverová zmluva, ani dohoda o vyplnení zmenky v rozpore s dobrými mravmi nemôže zakladať právo veriteľa vyplniť biankozmenku a následne na jej základe požadovať plnenie.

K uzatvorenej Rozhodcovskej zmluve žalobkyňa uviedla, že táto bola na predtlačenom formulári, je teda zrejmé, že nebola individuálne dojednaná a nebola výsledkom slobodnej voľby oboch strán, keď jej obsah bol určený len žalovaným. V rámci uzatvárania zmluvy o úvere jej bola predložená bez objasnenia jej následku a mala možnosť len ju podpísať, alebo nie. Bez jej podpísania by však žalovaný odmietol uzavrieť Zmluvu o úvere. Podľa znenia zmluvy je síce daná možnosť voľby riešiť spor buď v rámci rozhodcovského konania alebo pred príslušným súdom, ale ak však začne konanie žalovaný a vyberie si riešenie sporu v rozhodcovskom konaní, žalobkyňa ako spotrebiteľ je nútená sa tomuto konaniu podrobiť. Navyše rozhodcovský súd vyberal žalovaný, lebo bol už na formulári predtlačенý a jeho sídlo je v X., zatiaľ čo ona mala v danom čase bydlisko v U. I. a samotná zmluva a ostatné dokumenty

boli podpísované vo Z., čo môže byť považované za odradzujúci faktor pre spotrebiteľa z hľadiska uplatnenia si jeho práv. S ohľadom na uvedené je rozhodcovská zmluva neplatným právnym úkonom a na vydaný rozhodcovský rozsudok z 13.12.2012, č. SR 03752/12 je potrebné hľadiť akoby nebol vydaný, navyše podkladom pre jeho vydanie bola zmenka, ktorá sa v súlade s ust. § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. nesmie použiť na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, čo znamená, že i v prípade platnosti rozhodcovskej zmluvy bol uvedený rozsudok vydaný v rozpore s právnymi predpismi.

K požadovanej výške žalovanej sumy žalobkyňa uviedla, že táto je bezdôvodným obohatením žalovaného v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. alebo z titulu, že Zmluva je neplatným právnym úkonom. V zmysle podania žalobkyne doručeného súdu dňa 14.07.2016 upravila táto ešte pred doručením žaloby protistrane žalovanú sumu bezdôvodného obohatenia, keď pôvodne v podanej žalobe uviedla, že zamestnávateľ jej strhol zo mzdy celkovo 8.340 eur, pričom v uvedenom podaní uviedla, že zamestnávateľ uviedol v potvrdení o zrážkach chybné údaje, celkovo vykonal od januára 2014 do vydania predbežného opatrenia 19 zrážok á 420 eur, t.j. celkovo 7.980 eur, nie teda pôvodne uvedených 8.340 eur. Na základe uvedeného si uplatnila bezdôvodné obohatenie ako rozdiel poskytnutej úverovej sumy a upravenej strhutej sumy vo výške 5.280 eur.

Naliehavosť právneho záujmu na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a Rozhodcovskej zmluvy odôvodnila žalobkyňa tým, že aj keď má možnosť a žaluje aj na plnenie - vydanie bezdôvodného obohatenia, má stále naliehavý právny záujem na určení neplatnosti uvedených právnych úkonov, pretože prípadným priznaním bezdôvodného obohatenia sa nevyriešia všetky právne vzťahy, z ktorých vyplýva právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Len vyslovením neplatnosti samotnej Dohody o zrážkach zo mzdy môže sa dosiahnuť, aby sa zrážky ďalej nevykonávali a táto otázka sa nedá riešiť ako predbežná v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože samotný nárok naň nevyplýva z tejto Dohody, ale z iných právnych vzťahov medzi žalobkyňou a žalovaným. Bez určenia že Dohoda je neplatná má žalovaný možnosť zasahovať do jej majetkovej sféry bez toho, aby mal na to rozhodnutie súdu. Vyslovením neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy by nebolo žalovanému zabránené domáhať sa ďalšieho plnenia na základe Rozhodcovského rozsudku. S ohľadom na § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. jedinou jej možnosťou ako predísť prípadnému exekučnému konaniu na podklade rozhodcovského rozsudku je vyslovenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Týmto určením sa predíde zbytočnému konaniu a posudzovaniu samotného exekučného titulu v exekučnom konaní, pretože následkom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je materiálna nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

3/Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietol celý žalovaný nárok a uviedol, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatnosti zmluvy. Žalobkyňa zaťažuje dôkazné bremeno jeho preukázania, avšak tento nepreukázala. Ďalej namietol, že predmetnú Zmluvu o úvere nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania. Nakoľko v zmluve je výslovne uvedený účel jej uzatvorenia na výkon zamestnania, žalobkyňa nemá status spotrebiteľa. Tento účel bol potvrdený aj dodatkom z 20.01.2011, kde žalobkyňa uviedla, že peňažné prostriedky použije na nákup pracovných pomôcok. V zmysle všeobecných podmienok sa ako zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zmluva bola uzatvorená v zmysle § 269 ods. 2 a nasl. Obchodného zákonníka, teda iný zákon nie je možné aplikovať. Zákon v danom čase nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Jej regulácia sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Na peňažnom trhu v danom čase boli stovky iných subjektov - veriteľov pri poskytnutí úveru. Žalobkyňa uzatvorila zmluvu o úvere so žalovaným slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdila aj svojím podpisom.

Žalovaný vzniesol aj námietku res iudicata, keďže o platnosti jednotlivých častí predmetnej Zmluvy o úvere (teda či je zmluva bezúročná a bezpoplatková) už bolo rozhodnuté dňa 13.12.2012 rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 03752/12, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Ten istý predmet konania je daný vtedy ak vyplýva z rovnakého skutku a zároveň sa týka tých istých osôb, pričom nie je rozhodujúce či tieto majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Rozhodcovský súd jasne posúdil uvedenú Zmluvu ako platný a odplatný právny úkon a na jeho základe mu priznal plnenie. Z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť Rozhodcovského rozsudku irelevantná.

K žalovanému bezdôvodnému obohateniu uviedol, že zo Zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Táto nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, neopadol ani právny

dôvod na plnenie z nej a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Taktiež namietol, že žalobkyňa svoje tvrdenie, že zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov nijako neodôvodnila a bližšie nešpecifikovala.

Žalovaný namietol aj argumentáciu žalobkyne o celkovej neplatnosti zmluvy o úvere. Súd môže určiť podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka len neprijateľné zmluvné podmienky a ich neplatnosť, avšak toto ustanovenie mu neumožňuje určiť neplatnosť celej zmluvy pre existenciu neprijateľných podmienok. Aj podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, neplatná je len táto časť. Vyhlásenie neplatnosti celej zmluvy nemá teda žiadnu oporu vnútroštátneho ani európskeho práva.

Nesúhlas žalovaný vyjadril aj s tvrdením, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Ide o samostatný dokument, čo je aj v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa nepreukázala, že by nebola o následkoch uzavretia tejto Dohody osobitne poučená. Zároveň uviedol, že celková výška, ktorá sa má zraziť, nie je obligatórna náležitosť Dohody, obligatórnou je len výška mesačnej zrazenej sumy. Nestotožnil sa s tvrdeniami o nútenom podpísaní Dohody, keď v tejto samotnej účastníci prehlásili, že bola spísaná podľa pravej a slobodnej vôle, na dôkaz čoho pripojili svoje podpisy. Vyplnením Dohody mala možnosť žalobkyňa túto individuálne dohodnúť, čo dosvedčuje aj dodatok k Zmluve o úvere, v súvislosti s ktorou bola Dohoda uzatvorená, ktorý precizuje použitie poskytnutých finančných prostriedkov na výkon zamestnania žalobkyne. Tento žalobkyňa vlastnoručne vyplnila a podpísala. Na základe tejto Dohody nie je možné, aby došlo k jeho nekontrolovateľnému konaniu, pretože právny predpis (§ 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka) obsahuje zákonný limit výšky zrážok, predbežným opatrením súdu možno uložiť aj povinnosť platiteľa mzdy nevykonávať takéto zrážky a ak by došlo k zrazeniu väčšej sumy než by bol zamestnávateľ oprávnený a táto by bola postúpená veriteľovi, došlo by k bezdôvodnému obohateniu veriteľa a k jeho povinnosti tieto sumy vrátiť. Dohodu teda považuje za platnú, lebo nedošlo k naplneniu § 451 Občianskeho zákonníka.

K argumentácii o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy uviedol, že sa ako zmluvné strany dohodli, že uzavrú nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu. Táto bola uzavretá na samostatnom dokumente, nešlo teda o rozhodcovskú doložku. K jej obsahu nemala žalobkyňa žiadne výhrady v čase uzatvárania. Keďže z obsahu je zrejmé, že išlo o nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, navyše žalobkyňa nie je spotrebiteľom, nie je možná aplikácia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Odmietol argumentáciu, že by táto zmluva nebola individuálne uzatvorená, nie je uzatváraná vždy, jedná sa o individuálne dojednanú podmienku. Bola teda uzatvorená platne a nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Žalobkyňa mala navyše v zmysle čl. II ods. 3 možnosť od tejto zmluvy odstúpiť v lehote 10 dní, čo neurobila.

4/Žalobkyňa následne doplnila svoje vyjadrenie keď uviedla, že sa nedomáha určenia neplatnosti Zmluvy o úvere ako celku a nedomáha sa neplatnosti rozhodcovskej zmluvy na základe toho, že ide o rozhodcovskú doložku, čo ani nikdy nepoužila. Naliehavý právny záujem na určení uvedených zmlúv má z dôvodu, že bez tohto by bolo jej právne postavenie neisté - dohoda o zrážkach by umožňovala žalovanému domáhať sa naďalej plnenia zrážkami zo mzdy a tak neprimerane zasahovať do jej majetkovej sféry bez súdneho rozhodnutia. Rovnako ak by zostal v platnosti rozhodcovský rozsudok, bol by exekučným titulom na výkon exekúcie voči nej, aj keď bol vydaný v rozpore so zákonom. K vznesenej námietke res iudicata uviedla, že o túto môže ísť len v prípade platného rozhodnutia, vydaného v súlade so zákonom. Ak bolo vydané v rozpore s ním, resp. na podklade neexistencie, resp. neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ide o materiálnu nevykonateľnosť takéhoto rozhodnutia, teda je nezáväzná. Zotrvála na argumentácii, že Zmluva o úvere je spotrebiteľská zmluva, pričom k tvrdeniu žalovaného uviedla, že nepodpisovala žiaden dodatok, ktorý by spresňoval účel poskytnutých prostriedkov.

Žalobkyňa zároveň vzala svoj návrh v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy späť, k čomu uviedla, že platnosť rozhodcovskej zmluvy a aj následného rozhodcovského rozsudku bola riešená v exekučnom konaní 2Er/13/2014 Okresným súdom Zvolen, v rámci ktorého bola zamietnutá žiadosť exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie. Vo veci rozhodoval aj Krajský súd Banská Bystrica 41CoE/506/2016, ktorý rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil a exekúcia bola zastavená. Oba sudy potvrdili, že Zmluva o úvere má spotrebiteľský charakter a rozhodcovská zmluva je neplatným právnym úkonom. Zároveň poukázali, že aj dohoda o vyplňovacom práve je neplatným právnym úkonom, pretože bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok a aj na skutočnosť, že spotrebiteľský úver nie je možné zabezpečiť zmenkou. Taktiež že v dôsledku neuvedenia RPMN je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, pričom výška dojednaných úrokov je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa teda uviedla, že s ohľadom na tieto rozhodnutia zanikol jej naliehavý právny záujem na určení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, pretože vyslovenie jej neplatnosti ju malo chrániť pred prípadnou exekúciou na podklade rozhodcovského rozsudku.

5/Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. rozsudkom sp. zn. SR 03752/12 zo dňa 13.12.2012 zaviazal žalovanú L. O. zaplatiť žalobcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu vo výške 5.705,46 eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne z uvedenej sumy od 26.12.2011 do zaplattenia, zákonným úrokom 6% ročne z uvedenej sumy od 30.1.2012 do zaplattenia a zaplatiť aj náhradu trov konania vo výške 1.092,87 eur, to všetko v mesačných splátkach 400 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplattenia dlhu a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplattenia čo i len jednej splátky riadne a včas. V odôvodnení rozhodcovský súd uviedol, že návrh na začatie rozhodcovského konania bol doručený žalobcom dňa 03.05.2012. K skutkovému stavu konštatoval, že žalobca i žalovaná zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou biankozmenkou vystavenou 20.01.2011. Žalovaná si svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu riadne nesplnila, čím sa stal dlh splatný vcelku dňa 26.12.2011. Žalobca vyplnil dňa 23.01.2012 zmenku v zmysle Dohody o vyplnení zmenky na sumu 5.705,46 eur s dátumom začiatku úročenia od 26.12.2011 a táto bola žalovanej predložená na zaplattenie 30.01.2012, napriek tomu táto svoj dlh riadne neuhradila. Rozhodcovský súd vyhodnotil zmenku za doplnenú v súlade s Dohodou o vyplnení zmenky, mal za preukázanú výšku zmenkovej sumy i dátum začatia úročenia zmenkovej sumy. Dospel k záveru, že Zmluvu o úvere ako hlavný kauzálny vzťah nie je možné posudzovať podľa z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaná pri uzatváraní Zmluvy vyhlásila, že poskytnutý úver si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ, taktiež zmenkový právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským.

6/Z uznesenia Okresného súdu Zvolen 2Er/I3/2014-27 zo dňa 26.03.2015 vyplýva že toto bolo vydané v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému L. O., vedenej pod sp. zn. EX 11798/14 súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., na vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 5.705,46 eur s prísl. Okresný súd týmto rozhodnutím zamietol žiadosť uvedeného súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 10.03.2014. V odôvodnení uviedol, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 20.01.2011 zmluvu o úvere, pričom súd posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský s ohľadom na predmet činnosti oprávneného, ktorý uzatvoril zmluvu s fyzickou osobou nepodnikateľom, s poukazom na znenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a aj s poukazom na § 1 a § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. K skutočnosti, že povinný zaškrtol v Zmluve políčko, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania súd uviedol, že výkladom § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka možno dospieť k záveru kto je „nespotrebiteľom“, ktorým je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovaru či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy je na veriteľovi a bezpečným preukázaním nie je len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké povolanie má odberateľ a aký konkrétny súvis s týmto povolaním uzavretie zmluvy má. Oprávnený toto však nepreukázal. Exekučný súd vyhodnotil dohodu o vyplnení zmenky obsiahnutú v bode 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako výslovne nekalú zmluvnú podmienku a to z dôvodu, že táto umožnila v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, keď jej výška 0,25% denne od splatnosti celého dlhu predstavuje 91,25% ročne, ktoré plnenie súd považoval za rozporné s dobrými mravmi. Taktiež v zmysle ustanovenia § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch je zakázané splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom, pričom súd uviedol, že je v priamom rozpore s uvedeným kogentným zákonným ustanovením, keď oprávnený prijal od povinného v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere zmenku, navyše s neprimeraným zmenkovým úrokom. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že uvedená dohoda o vyplnení zmenky je právnym úkonom odporujúcim zákonu a zároveň obchádzajúcim zákon (§ 369 ods. 1, resp. súčasný ods. 3 Obchodného zákonníka), teda je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Súd tiež zistil, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o RPMN, ktorá je jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom v takomto prípade sa poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ uvedeného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd pokračoval, že záver o absolútnej neplatnosti právneho úkonu obchádzajúceho zákon platí aj pre rozhodcovskú zmluvu keď uviedol, že aj keď by dodávateľ a spotrebiteľ rozhodcovskú zmluvu uzavreli skutočne individuálne, jej adhézna forma (t.j. že spotrebiteľ ju mohol prijať buď ako celok, alebo odmietnuť) a jej previazanosť s vopred stanoveným predpokladom použitia rozhodcovského konania tomu nenasvedčujú. Prostredníctvom využitia inštitútu právom dovoleného a predvídaného (rozhodcovskej zmluvy) došlo v predmetnej veci k dosiahnutiu výsledku právom zakázanému, teda dojednanie rozhodcovskej zmluvy je z hľadiska vnútroštátneho práva v posudzovanom právnom vzťahu úkonom obchádzajúcim zákon, ktorý je

sankcionovaný absolútnou neplatnosťou, na čo má súd povinnosť prihliadnuť ex offa. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovský rozsudok vydaný na základe takejto rozhodcovskej zmluvy nemôže spĺňať a ani nespĺňa podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti, teda nie je spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE/506/2016 zo dňa 21.12.2016.

7/Súd prvej inštancie mal potom za preukázané, že dňa 20.01.2011 žalobkyňa so žalovaným uzatvorili Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobkyňu žalovaným poskytnutý úver vo výške 2.700 eur. Toho istého dňa, t.j. 20.01.2011 žalobkyňa uzavrela so žalovaným aj Dohodu o zrážkach zo mzdy, podpísala na zabezpečenie poskytnutého úveru zmenku a so žalovaným uzavrela aj Rozhodcovskú zmluvu. Z dôvodu nesplácania úveru žalobkyňou listom zo 14.2.2012 žalovaný informoval zamestnávateľa žalobkyne o uzatvorenej Zmluve o úvere, na zabezpečenie ktorej vystavila žalobkyňa aj vlastnú zmenku a informoval ho aj o uzatvorení Dohody o zrážkach zo mzdy so žalobkyňou, pričom ho vyzval na realizáciu zrážok zo mzdy. Žalovaný sa tiež návrhom doručeným dňa 03.05.2012 obrátil v zmysle Rozhodcovskej zmluvy na Rozhodcovský súd, kde žiadal aby tento žalovanú v rozhodcovskom konaní (v tomto konaní žalobkyňu) zaviazal na zaplatenie zmenkovej sumy 5.705,46 eur s príslušenstvom, pričom súd mu rozsudkom zo dňa 13.12.2012, sp. zn. SR 03752/12 vyhovel a zaviazal žalovanú k úhrade predmetnej sumy v mesačných splátkach 400 eur. Zamestnávateľ vykonal žalobkyňu v období 2014-2016 zrážky zo mzdy v celkovej sume 7.980 eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami konania sporné.

8/Sporné v konaní bolo, či je uzatvorená Zmluva o úvere spotrebiteľskou zmluvou a teda otázka, či sa na túto vzťahujú ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy v Občianskom zákonníku a tiež zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský, keďže tento bol uzatvorený medzi žalovaným ako právnickou osobou - dodávateľom a žalobkyňou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom a to s poukazom na § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a §§ 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z.. Ako nedôvodnú vyhodnotil obranu žalovaného, že žalobkyňu nie je možné považovať za spotrebiteľa z dôvodu, že v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom v zmluve je výslovne uvedený účel jej uzatvorenia na výkon zamestnania. Tvrdenie o tom, že tento účel úveru bol potvrdený aj dodatkom z 20.01.2011, kde žalobkyňa mala uviesť, že peňažné prostriedky použije na nákup pracovných pomôcok žalovaný nijako nepreukázal. K uvedenej argumentácii súd uviedol, že aj keď podľa § 2 písm. a/ cit. zák. č. 129/2010 Z.z. je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, dôkazné bremeno preukázania takéhoto tvrdenia je na žalovanom ako dodávateľovi, pričom zaškrtnutie predmetného políčka v zmluve o úvere o poskytnutí úveru na výkon povolania, bez reálneho stotožnenia povolania a zistenia, aký konkrétny súvis s takýmto povolaním uzavretie príslušnej zmluvy má, nepostačuje na preukázanie, že žalobkyňa nemá postavenie spotrebiteľky (viď aj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave v konaní 10CoE/70/2010). Súd poukázal aj na skutočnosť, že zhodne predmetnú vec posúdil v rámci exekučného konania aj Okresný súd Zvolen vo svojom uznesení č.k. 2Er/I3/2014-27 zo dňa 26.03.2015.

9/Žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy bezdôvodného obohatenia od 26.05.2016, t.j. odo dňa podania žaloby až do zaplatenia. Keďže nepreukázala, že by vyzvala žalovaného na plnenie bezdôvodného obohatenia skôr, aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že žalovaný sa mohol najskôr dostať do omeškania až po doručení žaloby. Keďže žalovaný žalobu prebral 15.11.2016, nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Súd preto priznal v zmysle § 517 ods. 2 cit. Občianskeho zákonníka nárokovaný úrok z omeškania z priznanej sumy od 16.11.2016 do zaplatenia vo výške určenej v zmysle vyššie cit. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Vo zvyšku uplatneného príslušenstva súd žalobu zamietol.

10/O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu v konaní, v spojení s § 256 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa bola úspešná v plnom rozsahu žalovanej istiny a aj určovacieho výroku o neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a neúspešná bola len v nepatrnej časti príslušenstva. Žalobkyňa v priebehu konania vzala späť žalobu v časti o určenie neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy z 20.01.2011, pričom v prípade späťvzatia súd skúma pri rozhodovaní o trovách procesné zavinenie na zastavení konania. Keďže žalobkyňa vzala späť žalobu v uvedenej časti pre odpadnutie naliehavého právneho záujmu na uvedenom určení po právoplatnosti rozhodnutia exekučného súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 2Er/I3/2014-27, kde bola konštatovaná absolútna neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vyslovenia ktorej sa domáhala aj v tomto konaní, súd mal za to, že aj v tejto časti nemožno na žalobkyňu hľadieť, že by svojím konaním zavinila zastavenie konania a preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

11/Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný namietajúc, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Čo sa týka zmluvy o úvere, túto podľa žalovaného nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení žalobkyne, že ide o úver poskytnutý na výkon zamestnania. Treba potom akceptovať dobrú vieru žalovaného, s ktorou do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval. Ak dodávateľ konal v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa, obdobne pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, nie spotrebiteľský záväzok.

Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, táto bola podľa žalovaného uzavretá platne a v súlade s právnymi predpismi. Dohoda obsahuje všetky podstatné náležitosti, je obsiahnutá na samostatnom dokumente, čo je v súlade so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy by žalobkyni vznikla závažnejšia ujma, ako jej realizovaním, jej záväzok voči žalovanému by bol vyšší, pričom každá platba v prospech zmluvy o úvere sa pripočítava prednostne na istinu a teda aj dohodnuté úroky sa počítajú stále z nižšej sumy. Vyplnením dohody o zrážkach zo mzdy mal klient možnosť dohodu individuálne dohodnúť, žalobkyňa takúto dohodu prijala a preto nemožno hovoriť o absencii individuálneho dojednania zabezpečovacieho prostriedku. Žalobkyňa taktiež mala možnosť uzavretie dohody odmietnuť. Nakoniec z ustanovenia § 53 ods. 7 OZ, vylučujúceho zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je zrejmé, že ostatné zabezpečovacie prostriedky sú v spotrebiteľských vzťahoch právne dovolené, rovnako takéto zabezpečenie pripúšťa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Rovnako príslušné ustanovenia smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS, transponované do príslušných predpisov slovenského právneho poriadku, výslovne pripúšťajú zabezpečenie spotrebiteľských úverov, pričom neprípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy za účelom zabezpečenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nespomína. Ak teda sám zákonodarca v súlade s príslušnou európskou legislatívou takéto zabezpečenie pripúšťa, námietku žalobkyne o neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy nemožno považovať za relevantnú. Žalobkyňa nebola k podpisu dohody o zrážkach zo mzdy prinútená, túto uzavrela dobrovoľne, bez akéhokoľvek nátlaku. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť takúto dohodu, tvoriacu samostatnú listinu, došlo k jej individuálnemu dojednaniu a z toho dôvodu nie je možné považovať ju za neprijateľnú podmienku. Skutočnosť, že žalobkyňa kvalifikovaným spôsobom prejavila vôľu uzatvoriť predmetnú dohodu samo osebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa žalovaného zo zmluvy o úvere v danom prípade nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy nikdy neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný rovnako odmietol, že by z jeho strany išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v žalobe vyhovujúcej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12/Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa stotožnila s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Poukázala na skutočnosť, že Okresný súd Zvolen v skoršom rozhodnutí z 26. 3. 2015, v ktorom bol riešený návrh na výkon rozhodcovského rozsudku, posúdil zmluvu o úvere zo dňa 20. 1. 2011 ako spotrebiteľskú, toto rozhodnutie potvrdil aj odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici.

Žalovaný svoje tvrdenie, že predmetná zmluva o úvere nespadá pod spotrebiteľský vzťah, ničím nepreukázal. Argumentácia žalovaného ohľadom ochrany jeho dobrej viery je účelová, keďže v danom čase len využíval textáciu zákona, kde bola z ochrany zákona o spotrebiteľoch vyňatá zmluva o úvere uzatváraná na účel výkonu zamestnania. K zmene tohto ustanovenia došlo už o rok, počnúc od 1. 12. 2011, kedy zákon jasne zadefinoval, že spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a teda pojem zamestnanie z tejto definície vypadol. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na svoje vyjadrenie k žalobe, respektíve vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného.

Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, argumentácia žalovaného neobstojí, pretože súd v tomto prípade neriešil, či chýba možnosť individuálne dovednať zabezpečenie, či žalobkyňa mala možnosť ovplyvniť obsah dohody, alebo či dohoda o zrážkach zo mzdy je alebo nie je prípustný prostriedok zabezpečenia. Predovšetkým poukázala na bod 5. Všeobecných podmienok poskytovania úverov žalovaného, z ktorého vyplýva, že dlžník s veriteľom uzatvára súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy ako formu zabezpečenia pohľadávky veriteľa. Z tohto znenia všeobecných podmienok vyplýva, že dlžník

nemá možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť. Dôvodom prečo súd prvej inštancie mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, bola ale predovšetkým skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola naviazaná na zmenku. Dohoda o vyplňovacom práve je neplatná, pretože ide o neprijateľnú podmienku, s ohľadom na to, že umožňuje veriteľovi požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Keďže dohoda o vyplňovacom práve je neplatná, nemôže byť platná ani samotná zmenka a preto nemožno za platnú považovať dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečiť sumu zo zmenky vyplnenej na základe neplatnej dohody o vyplňovacom práve. K týmto záverom nakoniec dospeli aj OS Zvolen a KS v Banskej Bystrici v rozhodnutiach označených vyššie.

Čo sa týka bezdôvodného obohatenia, žalobkyňa netvrdila, že ide o bezdôvodné obohatenie úmyselné, čo má význam iba v prípade premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. V tomto prípade žalovaný premlčanie nenamietal a žalobkyňa uplatnila vydanie bezdôvodného obohatenia len za obdobie dvoch rokov. Zmluva o úvere neobsahovala RPMN, v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň dohoda o vyplňovacom práve, ktorá umožnila vyplniť žalovanému zmenku, ktorou sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť aj zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne je tzv. neprijateľnou podmienkou a pre rozpor s dobrými mravmi neplatným právnym úkonom. Zmenka žalovaného bola podkladom pre dohodu o zrážkach zo mzdy, na podklade ktorej došlo zo strany zamestnávateľa žalobkyne k strhnutiu sumy 7.980 eur v prospech žalovaného. Keďže úver sa považuje pre neuvedenie RPMN za bezpoplatkový a bezúročný, a zároveň zmenka ani dohoda o zrážkach zo mzdy nie sú platnými právnymi úkonmi, žalovanému nevzniká nárok na zmenkový úrok, akákoľvek suma strhnutá nad hodnotu poskytnutého úveru predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného. Rozdiel medzi hodnotou poskytnutého úveru - 2.700 euro a strhnutou sumou predstavuje teda bezdôvodné obohatenie žalobcu, ktoré získal bez právneho dôvodu, keď pre neuvedenie RPMN v zmluve o úvere táto bola od počiatku bezúročná a bez poplatkov, a rovnako tak bola neplatná dohoda o vyplňovacom práve a zmenka. Žalobkyňa potom navrhla, aby odvolací súd napadnutú časť rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska jeho vecnej správnosti potvrdil.

13/Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov ním vymedzených (379, 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie dôvodné nie je.

14/Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15/Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným v súdnej veci túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu prvoinštančného konania nebolo z jeho strany preukázané, že by úver poskytol žalobkyňi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16/S prihladením na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný, nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania resp. podnikateľská činnosť s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy skutočne konal v rámci svojej

podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalovaný nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel jej uzatvorenia uvedený nebol.

17/K námietke žalovaného, že dohoda o zrážkach zo mzdy je v danom prípade platným právnym úkonom, sa odvolací súd stotožňuje s tvrdením žalobkyne, že zo znenia všeobecných podmienok žalovaného pre poskytovanie úverov vyplýva, že dlžník nemá možnosť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť. Dôvodom, prečo súd prvej inštancie mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, bola ale predovšetkým skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola naviazaná na zmenku. Dohoda o vyplňovacom práve je neplatná, pretože ide o neprijateľnú podmienku, s ohľadom na to, že umožňuje veriteľovi požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Keďže dohoda o vyplňovacom práve je neplatná, nemôže byť platná ani samotná zmenka a preto nemožno za platnú považovať dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečiť sumu zo zmenky vyplnenej na základe neplatnej dohody o vyplňovacom práve. Dohoda o vyplňovacom práve, ktorá umožnila vyplniť žalovanému zmenku, ktorou sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť aj zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, je tzv. neprijateľnou zmluvnou podmienkou a pre rozpor s dobrými mravmi neplatným právnym úkonom. Zmenka žalovaného bola podkladom pre dohodu o zrážkach zo mzdy, na podklade ktorej došlo zo strany zamestnávateľa žalobkyne k strhnutiu sumy 7.980 eur v prospech žalovaného. Keďže úver sa považuje pre neuvedenie RPMN za bezpoplatkový a bezúročný, a zároveň zmenka ani dohoda o zrážkach zo mzdy nie sú platnými právnymi úkonmi, žalovanému nevzniká ani nárok na zmenkový úrok, akákoľvek suma strhnutá nad hodnotu poskytnutého úveru predstavuje potom bezdôvodné obohatenie žalovaného.

18/Odvolací súd mal po preskúmaní veci za to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1,2,3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP). Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadutej časti rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Odvolaciemu súdu potom neostalo, než rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti, potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

19/O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania priznal v plnom rozsahu.

20/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).